

GEDREVEN en GEÏNSPIREERD

Een terugblik op 25 jaar Heemkundige Kring in Lint

1. Naar het voorbeeld van een bewogen priester.

Als we iets op papier willen zetten over de geschiedenis van de Lintse heemkundige kring, kunnen we moeilijk voorbij de figuur van E.H. Eugene Goeyvaerts, waaraan deze kring zijn naam heeft verbonden.

Deze priester, die als onderpastoor van de parochie Lint, van 19 maart 1932 tot 1 maart 1953 het wel en wee heeft meegemaakt van talrijke parochianen en van de toenmalige jeugd in het bijzonder, was als het ware de eerste Lintse heemkundige.

Door middel van een drietal publicaties over het religieus patrimonium van de parochie, heeft hij de Lintenaren opmerkzaam gemaakt op het geschiedkundig en parochiaal verleden van hun heem, het vroegere gehucht van Kontich.

Hij was een uiterst bedrijvig man en in één van de verslagboeken van de heemkundige kring (10/09/85) wordt hij als "priester, weldoener, jeugdleider, schrijver, tekenaar, schilder, heemkundige en bibliothecaris" terecht om zijn vele verdiensten geprezen.

E.H. Goeyvaerts was inderdaad een begenadigd schrijver met een uitgesproken interesse voor de historiek van de gemeenschap die hij diende.

In 1946 komt een eerste werk uit in de reeks "Bijdragen tot de geschiedenis van Lint": "De kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Marpingen". Het werk is opgedragen ter herinnering aan Z.E.H. Dominicus Norbertus De Backer, pastoor in Lint van 1864 tot 1886 en Henricus J. Torfs, eerste burgemeester van Lint van 1870 tot 1877.

E.H. Goeyvaerts in maart 1953 ter gelegenheid van zijn aanstelling tot pastoor van Zoerle-Parwijs.

Vrij spoedig daarop volgden in dezelfde reeks nog twee andere werken: in 1947 "De kapel van Onze-Lieve-Vrouw-ten-bos", opgedragen ter herinnering aan Z.E.H. Adrianus Eykens, pastoor in Lint van 1813 tot 1864; en in 1949 "De kerk van Onze-Lieve-Vrouw", opgedragen "Tot vrome nagedachtenis van mijn duurzame ouders ...".

De keurig uitgetypte en verbeterde teksten en proefdrukken, evenals talrijke genummerde briefjes met gedateerde archiefvermeldingen, werden in januari 1980 door Juffrouw Albertine Verheyen aan de Lintse heemkundige kring geschonken en worden er nog steeds met zorg bewaard.

Een andere, merkwaardige brief, afkomstig van de commissie voor toerisme van de "Belgische Motorrijders Bond", gedateerd 18 september 1962 en nog gericht aan E.H. Goeyvaerts in Lint (!) spreekt over enkele werken die handelen over de gemeente en vermeld zouden staan in een uitgave van een provinciale toeristische gids van Antwerpen. De briefschrijver spreekt daarbij de wens uit tot aanschaf van de "Geschiedenis van de kerk te Lint" en de "Geschiedenis van gehucht en gemeente Lint".

De getuigenis van Albertine Verheyen, toenmalig huishoudster van deze priester en van bij de start lid van de Lintse heemkring, bevestigt dat het nooit tot die uitgave gekomen is. Het besturen van de nieuwe parochie liet weinig ruimte voor het afwerken van het geplande boek. Z.E.H. Eugene Goeyvaerts stierf op 13 januari 1969 zonder zijn droom, een volledige geschiedenis van Lint te schrijven, te hebben voltooid. In 1976 gaf Albertine Verheyen een reeks verzamelde teksten en documenten uit de nalatenschap van deze priester door aan de Lintse heemkring, waarna ze misschien terecht gekomen zijn bij een bevriend historicus van de Kring voor Heemkunde van Kontich.

In één van de verslagboeken van de heemkring wordt in dit verband op 6 oktober 1976 vermeld: *"Er wordt gezocht naar documenten door de heer Goeyvaerts bijeengebracht ter voorbereiding van een geschiedenis van Lint (Rob. Van Passen - familie Verheyen)"*.

Blijkbaar werd de idee van een "Geschiedenis van Lint" door meerdere auteurs gekoesterd, want in de eerste uitgave uit 1964 van de "Geschiedenis van Kontich" van Dr. Robert Van Passen staat op blz. 10 vermeld *"Het vele materiaal dat wij voor ons voormalig gehucht Lint hebben verzameld, hopen wij eenmaal als een afzonderlijke geschiedenis te kunnen uitgeven van deze pas in 1869 zelfstandig geworden gemeente"*.

Buiten het publiceren van geschiedkundige bijdragen was E.H. Goeyvaerts ook zéér actief in het Lintse verenigingsleven en sinds 1947 in het bestuur van het Davidsfonds in het bijzonder. Hij zal er van 1951 tot 1953 zelfs voorzitter zijn en voordrachten houden over heemkunde.

Zo is uit 1951 een uitnodiging bewaard voor een causerie in Boechout over "Hoe kan ik aan Heemkunde doen over eigen streek", ingericht door de afdeling "Cultuurontwikkeling voor Jongeren" van het Davidsfonds.

Het optreden van deze geliefde Lintenaar staat nog diep in het geheugen gegrift van diegenen die hem in hun jeugd jaren hebben gekend en in 1976 mee aan de wieg stonden van de Lintse Heemkring.

Om de herinnering aan deze onderpastoor levendig te houden zal de kring trouwens zijn naam aannemen en in september 1985 een opmerkelijke en druk bezochte tentoonstelling organiseren over "Eugeen Goeyvaerts en zijn tijd".

2. De idee van een heemkundige kring te Lint krijgt vorm via het Davidsfonds.

Het Davidsfonds werd in Lint gesticht op 6 mei 1932 en zal in de loop der jaren als culturele vereniging een waaier van activiteiten ontplooiën, waarbij ook het leven in Lint en de geschiedenis van het dorp via praalstoeten, inhuldigheden, geschiedenis van toren en kerk, 100 jaar Lint, Lint op vergeeld papier, Lintse kunstenaars, 150 jaar parochie ... enz. ruim aan bod zullen komen.

Geschiedenis nam over het algemeen in een cultuurminnende vereniging als het Davidsfonds een prominente plaats in. Dit kwam niet alleen tot uiting in voordrachten en boeken, doch tevens in het feit dat reeds vóór de Tweede Wereldoorlog in enkele afdelingen heemkundige kringen werkzaam waren en in 1939 door de nationale leiding zelfs gepleit werd om heemkunde als interessant werkterrein aan te bevelen en aan te moedigen. Zo werd een jaarlijkse prijs uitgelooft voor een geslaagde heemkundige monografie.

(Het verhaal over de verwevenheid van het Davidsfonds met de Heemkunde in de periode van mei 1939 tot maart 1941 staat boeiend beschreven in de bijdrage "Uit de archieven van K.C. Peeters - De Werkgemeenschap voor Heemkunde", verschenen in "Volkskunde", driemaandelijks tijdschrift voor de studie van het volksleven, 101ste jaargang 2000 nr. 4, blz. 383 - 407).

Vanuit het Lintse bestuur bloeiden ondertussen initiatieven open naar het oprichten van onderafdelingen. In dit verband zijn de toneelvereniging "Durendaal" (gesticht in 1947 - in 1974 uitgebreid met Jong Durendaal) en de "Fotoclub" (gesticht in 1958) nog steeds actief.

In de zeventiger jaren dacht men voor het eerst aan het oprichten van een heemkundige onderafdeling. Zo blijkt uit notities van bestuurslid Willy Van Leemput dat in de vergadering van 17 oktober 1974 de kwestie van een heemkundige kring reeds aan de orde werd gesteld.